

и винаги носѣлъ европейски ботуши. Като умрѣлъ всички въ Равна гора и Факия до Цариградъ се разтѣжили. Неговото тѣло три дни седѣло, догдето се насѣбрало много народъ отъ всичкитѣ страни на Източна Тракия. На погребението му дошли почти всичкитѣ голѣмци-турци¹⁾“.

Пѣйчо Шейтанътъ (†1781), — братъ на Маринчо Страшния, подиръ смъртта му наследилъ султанскитѣ знаци. Той ималъ жена Стоянка Джибриловска, починала 1729 г. Отъ нея ималъ две деца: Стоянка Пѣйчовица (†1775, май 14) и Вълко († 1831). Отъ Вълко се родили: Милка, Лава, Рада, Стоянка и Пѣйчо. По-нататкъ родътъ на Пѣйчо Шейтана остава неиздиренъ.

Отъ Маринчо Страшния и жена му Дафна се родилъ Стоянъ, нареченъ „Моллата“, защото се училъ въ Цариградъ. Той се оженилъ за Стоя. Стоянъ Моллата умрѣлъ 1761 г. Той ималъ две деца: синъ Маринчо и дъщеря Дафина (отпосле Дафна Стоянова Тюрюди Маринчовица), баба на Стефанъ Караджа по

¹⁾ Вж. Балчо Нейковъ, ръкописа му, л. 25. Тамъ е нарисуванъ и надписътъ на гробната плоча на Маринчо Страшния и годината на смъртта му 1762 г.; гробната плоча на Маринчо както и на Пейчо Шетана († 1781) сж публикувани отъ Ivan Kr. Stoitchev, colonel de R, *Un voyage de Charles XII de Suède en Bulgarie*, Sofia, 1938, р. 14 и 15; вж. и статията на д-ръ Ив. Велковъ, Родътъ на Стефанъ Караджа, Бълг. истор. библ., год. V, 1932—1933, т. II.